

Vitas DAUKŠAS

Chemijos mokslų daktaras, profesorius. Gimė 1935 m. sausio 21 d. Kaune. Mirė 2013 m. balandžio 26 d. Vilniuje, palaidotas Antakalnio kapinėse.

1952 m. baigė Vilniaus 1-ąją vidurinę berniukų mokyklą, 1957 m. – Maskvos M. V. Lomonosovo universiteto Chemijos fakultetą, o 1960 m. – aspirantūrą ir buvo paskirtas dirbti Vilniaus universitete. 1960–1961 m. dirbo VU Chemijos fakulteto probleminės Vaistų sintezės ir tyrimo laboratorijos vedėju, o nuo 1961 m. – Organinės chemijos katedroje, kartu būdamas (1961–1992) ir minėtos laboratorijos moksliniu vadovu. Organinės chemijos katedroje V. Daukšas dirbo vyresnioju dėstytoju (1961–1962), 1962–1965 m. ėjo docento pareigas, 1965–1967 m. dirbo vyriausioju mokslo darbuotoju, 1967–1968 m. – docentu, 1969–1997 m. – profesoriumi, būdamas ir Organinės chemijos katedros vedėju (1976–1991), 1997–2000 m. dirbo vyriausioju mokslo darbuotoju.

Vito Daukšo mokslinė veikla prasidėjo Maskvos M. V. Lomonosovo universitete, kurio aspirantūroje studijuodamas jis parengė chemijos mokslų kandidato (dabar – daktaro) disertaciją ir ją 1961 m. apgynė. Grįžęs dirbo VU Organinės chemijos katedroje. 1967 m. apgynė daktaro disertaciją (dabar – habilituoto daktaro) ir jau 1969 m. tapo vienu jauniausių Vilniaus universiteto profesoriumi. Prof. V. Daukšas ilgą laiką buvo VU Chemijos fakulteto tarybos moksliniams laipsniams teikti narys.

1963–1964 m. stažavo Prahos universitete, 1969–1970 m. Kalifornijos technologijos institute, 1983–1984 m. Goethe's universitete Frankfurte prie Maino. V. Daukšo mokslinė veikla daugiausia yra susijusi su Vilniaus universiteto problemine Vaistų sintezės ir tyrimo laboratorija. V. Daukšas inicijavo ir išvystė originalius biologiškai aktyvių benzoksaheterociklų sintezės ir tyrimo darbus, sukūrė originalią mokslo mokyklą.

1990 m. – išrinktas Lietuvos mokslų akademijos nariu korespondentu, nuo 2011 m. – akademijos tikrasis narys.

V. Daukšai vadovaujant buvo parengtos ir apgintos 25 disertacijos, oponavo per 100 disertacijų. Prof. V. Daukšas yra apie 380 mokslinių publikacijų bendraautoris. Tą skaičių sudaro apie 220 mokslinių straipsnių, 60 SSRS išradimų liudijimų, vienas Lietuvos Respublikos patentas.

V. Daukšas 1983 m. parengė (kartu su bendraautoriais) išleido vadovėlį „Organinės chemijos pratimai ir uždaviniai“, 1987 m. – mokymo priemonę „Organinių junginių struktūra ir reaktingumas“, o 1997 m. – „Chemijos terminų aiškinamąjį žodyną“, buvo „Chemijos enciklopedijos“ (2015) vienas sudarytojų.

V. Daukšui 1985 m. suteiktas Lietuvos nusipelnusio mokslo veikėjo vardas.

Parengė

LMA Matematikos, fizikos ir chemijos
mokslų skyriaus mokslinė sekretorė
Silva Aukštinaitytė

Naudoti šaltiniai:

1. LMA archyvas. Asmens byla.
2. Matematikos, fizikos ir chemijos mokslų skyriaus archyvas.
3. Mokslo ir enciklopedijų leidybos centro (MELC) „Visuotinė lietuvių enciklopedija“ elektroninė versija:
<https://www.vle.lt/Straipsnis/Vitas-Dauksas-63647>

ELTOS nuotrauka